

ALAPTANÍTÁSOK

A hited megtartott téged 2. – Hitetlenség 1.

Ma a hitetlenségről fogunk tanítani.

1Korinthus 10:5

„Többségükben azonban nem lelte kedvét az Isten, mert elhullottak a pusztában.”

Istennek nem tetszettek azok az emberek.

Mi kell ahhoz, hogy Isten tetszését elnyerjük?

Hit.

Azok az emberek, az atyáink, nem voltak hitben.

Miben voltak tehát? Hitetlenségben és kétségekben.

1Korinthus 10: 6-12

„Ezek pedig példáink lettek, hogy mi ne kívánjunk gonosz dolgokat, amiképpen azok kívántak. Se bálványimádók ne legyetek, mint azok közül némelyek, amint meg van írva: Leült a nép enni és inni, és felkeltek játszani. Se pedig ne paráználkodjunk, mint azok közül paráználkodtak némelyek, és elestek egy napon huszontháromezren. Se a Krisztust ne kísértjük, amint közülük kísértették némelyek, és elvesztek a kígyók miatt. Se pedig ne zúgolódjatok, miképpen közülük zúgolódtak némelyek, és elvesztek a pusztító által. Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megírtak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknek vége érkezett. Azért aki azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék.”

Itt példáját kapjuk az Igében a hitetlenségnek és kétségnek. Azért kapjuk ezt az Igében, hogy utasítást és tanítást vegyünk belőle. Példaképpen kapjuk.

Mire? Hogy mit ne tegyünk. Arra tanít itt az Ige minket, hogy mi az, amit ne tegyünk.

Azért nézzük meg az ő példájukat, mert nem tetszettek Istennek, hitetlenségben voltak, kétségekben voltak, és elpusztultak a pusztaságban, nem mentek be az ígéretbe - és nem akarjuk, hogy ez velünk is megtörténjen. Ezért tanulmányozzuk az ő példájukat.

Az Ige figyelmeztet minket, hogy vigyázzunk arra, hogy velünk ugyanez meg ne történjen!

Láthatjuk az Igékből, hogy a hitetlenség a legrosszabb ellenség, amely valaha is megtámadhat, mert Istent akadályozza meg abban, hogy a te életedben tevékenyen tudjon cselekedni!

Két fajtáját fogjuk megvizsgálni a hitetlenségnek.

Az első lépés, hogy meg kell határoznunk az ellenséget!

Miért kerülnek az emberek a pokolba? A hitetlenség miatt.

Márk 16:15-16

„És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek. Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni; aki pedig nem hiszen, elkárhozik.”

„Aki nem hisz, az elkárhozik.”

Senki nincs azért a pokolban, mert valaha lopott, vagy hazudott, vagy paráználkodott.

Miért vannak az emberek a pokolban? Azért, mert nem hittek az Úr Jézus Krisztusban.

Miért kaptunk megváltást? Nem azokért a csodálatos dolgokért, amit te tettél. Nem, nem, nem!

Miért? Azért, mert hittél a Jézus Krisztusban.

Miért nem üdvözültek *ők*? Mert *ők* nem hittek.

Ha ez így igaz - márpedig igaz -, akkor ez a legfontosabb dolog az életben!

Meg fogjuk nézni ezt az igazságot a következőkben, hogy miért van az, hogy az emberek kiraboltnak Isten áldásaiból a hitetlenség miatt.

Sokszor gondolják az emberek, hogy talán a pénztelenség okozza a problémáikat, vagy talán a tanultság és a műveltség hiánya, talán a lehetőségeik hiánya, vagy talán a kormány.

A dolog, amely őket szegénységben tartja, az a hitetlenségük.

Gondolják az emberek sokszor, hogy a betegségük, a fájdalmaik jelentik a problémáikat - de a hitetlenségük tartja őket távol a gyógyulásuktól. Akár rólad, vagy akár rólam legyen szó.

Mi tartja vissza az emberek szolgálatát, hogy kibontakozzon? Az összeköttetések, kapcsolatok hiánya talán? Talán a pénz hiánya? Nem, bizony nem ezek a dolgok, hanem a hit hiánya – hitetlenség.

Az igazi, lényegi maghoz kell elmennünk, hogy mért legyőzöttek az emberek. Nagyon egyszerű a válasz: hitetlenség.

Amikor hitetlenségben vagy, akkor a hitetlenség, mint tolvaj rabolt ki az áldásokból.

Emlékeztetni kell magad, hogy Isten a trónon ül - és ennek ellenére a keresztények mindenféle a romlásban vannak. Ezért nagyon fontos meghatározni, mi az a hitetlenség, és mi az, amit ez a nagyon csúnya dolog okoz az életünkben, mert az ördög nagyon ravasz és ügyeskedő.

Sokszor tévesztik meg magukat az emberek: hiszik, hogy ők hitben vannak, pedig az igazság az, hogy hitetlenségben vannak.

Ezért fogjuk részletezni most a hitetlenség formáit, és ha magadban ezt felfedezed, akkor ki kell onnan kerülnöd! Mindannyiunknak kell vele foglalkozni! És amikor ezt a ronda dolgot észre veszed magadban - akárcsak ahogy én észre veszem magamban -, azonnal ki kell onnan venni!

1Korinthus 10:1

„Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok atyámfiak, hogy a mi atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan átmentek a tengeren;”

Azt mondja az Ige, hogy: *„nem akarom, hogy ne tudjátok”* - vagyis ne legyetek tudatlanságban.

1Korinthus 10:2-5

„És mindnyájan Mózesre keresztelkedtek meg a felhőben és a tengerben; És mindnyájan egy szellemi eledelt ettek; És mindnyájan egy szellemi italt ittak, mert ittak a szellemi kősziklából, amely követte őket, e kőszikla pedig a Krisztus volt. Többségükben azonban nem lelte kedvét az Isten, mert elhullottak a pusztában.”

Vagyis elhullottak.

1Korinthus 9:27

„Hanem alávetem a testemet és szolgálóvá teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.”

Azt mondja itt az Ige valójában, hogy: *„én, Pál, a szellemem alá vetem a testem. Alárendeltségbe helyezem a testem, hogy addig, míg másoknak prédikálok, én kivetetté ne váljak.”*

Ez annyit jelent, hogy nem megfelelő minősítést kapnék.

Más szóval mondva, a zsidó nép első generációja nem minősült arra a szintre, hogy bemehettek volna az Ígéret földjére. Elhullottak a pusztaságban.

Pál itt azt mondja, hogy: *nekem a testemet alárendeltségben kell tartanom* - mert az is a test tendenciája, hogy hitetlenségbe és kétségekbe kerülünk.

Mert Pál azt mondja, hogy: *ha ezt nem teszem meg, és másoknak prédikálok, magam pedig kivetetté válok.*

Azt hiszem, hogy ez mindannyiunknak segít, ha a képet összerakjuk, hiszen ezeket a fejezeteket már csak emberek állították egymás után. Tehát az *1Korinthus 9:27* összefügg az *1Korinthus 10:1* versével.

1Korinthus 10:6

„Ezek pedig példáink lettek, hogy mi ne kívánjunk gonosz dolgokat, amiképpen azok kívántak.”

Mik a mi példáink? Azok, amelyek az izraelitákkal történtek a pusztaságban.

Tehát mi minnek a példája? Annak a példáját foguk megnézni, mi az, amit ne kövessünk - hiszen a Biblia pozitív és negatív példákat tár elénk. Jézus soha nem nyitotta meg magát a kételkedés kísértésének! Hiszen a kételkedés megkísérthet. És van, amikor megnyitottad magad, alárendelted magad a kételkedésnek.

De Jézus soha nem volt negatív, és soha nem kételkedett – és Istennek az az akarata, hogy minket hasonlónak változtasson Jézushoz!

Jézus, a Mester a kereszthalált is hitben vitte véghez.

Soha nem kell kételkedned, bármilyen rosszak is a körülményeid! Pozitívnak kell lenned, teljesen mindegy, hogy mi is történik körülötted, mert a kétségek és a hitetlenség felmérgezi, ingerli Istent.

Márk 3:5

„Ő pedig elnézván őket haraggal, bánkódván szívük keménysége miatt, monda az embernek: Nyújtsd ki a kezedet. És kinyújtá, és meggyógyult a keze, és éppé lett, mint a másik.”

Hitben kellene lenned, ahelyett, hogy kétségekben és hitetlenségben vagy!

Egy másik példát is vehetünk:

Márk 16:14

„Azután, mikor asztalnál ülnek vala, megjelenék magának a tizenegynek, és szemükre hányta az ő hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy azoknak, akik Őt feltámadva látták, nem hittek.”

Szemükre hányta, neheztelt rájuk! A keményszívűségük miatt, a hitetlenségük miatt: miért nem hittek ennek az asszonynak, aki látta Őt feltámadva? Megdorgálta őket.

Amikor Péter a vízen járt, Jézus nem azt mondta Péternek: *te vagy az első ember, aki a világban a vízen járt.* Megdorgálta őt, mert Péter elkezdett sülyedni: *miért kételkedtél, Péter?*

Isten elvárja tőlünk, hogy hitben legyünk.

A keresztyéneknek tehát úgy kell tekinteniük a hitetlenségre, mint ahogy Isten tekint rá. Isten szemében nincs magyarázkodás arra, ha hitetlenek vagyunk!

1Korinthus 10:6-12

„Ezek pedig példáink lettek, hogy mi ne kívánjunk gonosz dolgokat, amiképpen azok kívántak. Se bálványimádók ne legyetek, mint azok közül némelyek, amint meg van írva: Leült a nép enni és inni, és felkeltek játszani. Se pedig ne paráználkodjunk, mint azok közül paráználkodtak némelyek, és elestek egy napon huszonzháromezren. Se a Krisztust ne kísértsük, amint közülük kísértették némelyek, és elvesztek a kígyók miatt. Se pedig ne zúgolódjatok, miképpen közülük zúgolódtak némelyek, és elvesztek a pusztító által. Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megírtak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknek vége elérkezett. Azért aki azt hiszi, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék.”

Figyelemmel kell lennünk, hogy azok a dolgok, amik velük megtörténtek - rossz értelemben -, azok velünk ne történhessenek meg!

Ez az oka annak, hogy Isten lehetővé tette, hogy Izraelnek a hitetlenségben elkövetett cselekedetei rögzítésre kerültek, hogy egy tiszta képet kaphassunk a hitetlenségükről, és arról, hogy mi történik a hitetlenség következtében velünk. Hogy tisztán lássuk ezt, és ne úgy cselekedjünk.

1Korinthus 10:13

„Nem egyéb, mint emberi kísértés esett rajtatok; de hű az Isten, aki nem hagyja, hogy azon felül legyetek megkísértve, mint amit elszenvedhettek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy képesek legyetek elviselni.”

Az egyik fajta kísértés, ami rajtunk eshet, az a kételkedés. De nem tudjátok addig látni, amíg nem értitek. Isten nem enged benneteket feljebb kísértetni, mint amit ti el tudtok viselni.

Ahogy növekszel az Úrban, egyre többet tudsz majd kezelni, úgyhogy több lesz megengedve a hited próbáiból. Hiszen a hited azáltal növekszik, ha gyakorlod a hitedet.

Ahogy növekszünk tehát az Úrban és az Igében, úgy egyre jobban kell gyakorolni a hitünket, és nem eltespedni!

Figyelhetitek, hogy néha a csecsemő keresztényekkel megesik, hogy reggel elmondják az imát, és délután megkapják a választ. Később azonban, ahogy telik az idő, hallhatjátok esetleg úgy beszélni őket, hogy: *imádkoztam már három héttel ezelőtt, és még mindig nincs itt a válasz - vagy: csak most érkezett meg a válasz.* Vagyis ha nem azonnal történik meg az imádra a látásban a válasz, akkor a hited meg van próbálva.

Hogy mennyit tudsz elviselni, mielőtt megkapod a választ az imádra, mutatja, hogy hol van a hited.

Az emberek, amikor még kis hittel vannak csak, akkor egy nagyon rövid idő után feladják. Vagyis a hitük megpróbáltatott, és mivel kicsinyhitűek voltak, feladták. De az az ember, aki teljes hitű, kitart a hitében napról napra, függetlenül attól, hogy jól érzi-e magát, vagy rosszul érzi magát, hitben marad. Hiszen mondja az Ige, hogy miután felöltöztük Isten teljes fegyverzetét, és mindent megtettünk, már csak megállni kell.

Az ördögnek pedig ki kell jelentened, hogy: *én megtagadom, hogy én kétkedjek!*

Jézus Krisztus hite a mérce a mi ítéletünknel, hogy mi az, amit hitben meg lehet tenni, és el lehet érni.

1Timóteus 1:12-13

„És hálát adok annak, aki engem megerősített, a Krisztus Jézusnak, a mi Urunknak, hogy engem hűnek ítél, rendelve a szolgálatra, ki előbb istenkáromló, üldöző és erőszakoskodó voltam: de könyörült rajtam, mert tudatlanul cselekedtem hitetlenségben;”

Pál zsidó származású volt, és mielőtt újjászületett kereszténnyé vált, nagyon sok hibás, téves dolgot tett - üldözte a keresztényeket. De azt írja, hogy: *tudatlanul cselekedtem mindezt, hitetlenségben.* Pál úgy gondolta, hogy ő Istennek a segítségére cselekszi ezeket - ezeket a Jézust követő renitenseket ő üldözheti.

Ezt a tendenciát Magyarországon is megtalálhatod jelenleg, hogy nagy keresztény felekezetek és nagy nevű felekezetek üldözik a többi keresztényt, mondván, hogy azok csak egy szekta.

Hiszen Pál szemében ez úgy tűnt, hogy ezek a keresztények azt tanítják, hogy nem is kell megtartanod a törvényt ahhoz, hogy üdvözlj. Azt hirdetik, hogy az üdvösség nem cselekedetekből van, hanem az Istenben való hit által üdvözlj.

Pál úgy gondolta, hogy Istennek szolgál akkor, amikor ezeket a szektás keresztényeket megbélyegzi. De később így ír erről: *hitetlenségben voltam.*

De a hitetlenséget tudatlanságban követte el.

Zsidó 3:7-8

„Annakokáért amint a Szent Szellem mondja: Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveteket, mint az elkeseredéskor, a kísértés ama napján a pusztában.”

„Meg ne keményítsétek a szíveteket, mint a kísértés ama napján a pusztában!”

Zsidó 3:9

„Ahol a ti atyáitok azzal kísértettek engem, hogy próbára tettek, bár látták az én cselekedeteimet negyven esztendeig.”

Mondja az Ige: *megkísértettek engem!*

Értitek-e, hogy Istent meg lehet kísérteni? Ez Istennek a kísértése és megpróbálása.

Zsidó 3:10

„Azért megharagudtam arra a nemzetségre és mondám: Mindig tévelyegnek szívükben; nem ismerték meg az én útjaimat.”

Azt is értsétek meg, hogy Istent nem csak egy vagy két alkalommal kísértették meg!

Zsidó 3:11

„Úgyhogy megesküdtem haragomban, hogy nem fognak bemenni az én nyugodalmamba.”

Isten megharagudott rájuk? Igen, megharagudott Isten rájuk, és ezért a zsidók saját magukat nem minősítették arra a helyre, hogy bemehessenek a nyugodalomba.

Zsidó 3:12

„Vigyázzatok atyámfiai, hogy valaha ne legyen bármelyikötöknek hitetlen gonosz szíve, hogy az élő Istentől elszakadjon;”

Kihez beszél itt Isten? Hozzánk! Nagyon jó, ha te is figyelemmel vagy, nehogy a te szíved is teljes legyen hitelenséggel!

Zsidó 3:13

„Hanem intsétek egymást minden napon, míg tart a ma, hogy közületek senkit meg ne keményítsen a bűnnek csalárdsága:”

„Intsétek egymást, nap, mint nap!” A hit az Istenben hisz!

Zsidó 3:13-14

„Hanem intsétek egymást minden napon, míg tart a ma, hogy közületek senkit meg ne keményítsen a bűnnek csalárdsága: Mert részestársai lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvégig erősen megtartjuk.”

A bizodalom az egy hit szó. Vannak olyan fordítások, ahol ezt a bizodalmat hitnek fordítják.

Mi van akkor, ha föladod? Mi van akkor, ha abbahagyod?

Nem leszel részese Krisztusnak az élet azon területein, ahol feladtad, mert minden Krisztusban van, és addig kell a bizodalmat megtartanod, amíg - nem csak egy kicsi ideig hinni, hanem hinni addig, amíg látod, vagy ameddig már érzed.

Zsidó 3:14-16

„Mert részestársai lettünk Krisztusnak, ha ugyan az elkezdett bizodalmat mindvégig erősen megtartjuk. E mondás szerint: Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szíveiteket, mint az elkeseredéskor. Mert kik keseredtek el, mikor ezt hallották? Nemde mindazok, akik kijöttek Egyiptomból Mózes által?”

Pál, amit tett a keresztények ellen, azt tudatlanságban tette, de ezek a zsidók sok-sok alkalommal látták Istent az ő oldalukon megnyilatkozni, és Isten mondta nekik, hogy: *az Ígéret földje a tiétek.*

Zsidó 3:16

„Mert kik keseredtek el, mikor ezt hallották? Nemde mindazok, akik kijöttek Egyiptomból Mózes által?”

Azok keseredtek el, akik hallották Isten hangját - vagyis megkísértették Istent!

Zsidó 3:17-18

„Kikre haragudott pedig negyven esztendőn át? Nemde azokra, akik vétkeztek, akiknek testei elhullottak a pusztában? Kiknek esküdött pedig meg, hogy nem mennek be az Ő nyugodalmába, ha nem az engedetleneknek?”

Mi tartotta vissza a zsidókat attól, hogy az Ígéret földjére bemehessenek? Az óriások talán? Nem! A hitelenségük tartotta őket vissza!

A hitelenség egy borzasztó dolog, mert a hitelenség szó szerint elpusztít - pedig az áldások már a tieid lehetnének!

A fiatalabbak jutottak csak be az Ígéret földjére. Az idősebb generáció egy pár napnyi járásra volt csak az Ígéret földjétől, de mégis mindannyian a pusztában haltak meg, és csak a fiatalabb nemzedék tudott bemenni 40 évre rá.

Mi tartotta őket kint a pusztaságban? A hitelenség.

Zsidó 3:19

„Látjuk is, hogy nem mehettek be a hitelenségük miatt.”

„Nem mehettek be!”

Zsidó 4:1-2

„Óvakodjunk tehát, hogy mivel megvan az Ő nyugodalmába való bemenetel ígérete, nehogy valaki közületek úgy találtasson, hogy lemaradt arról. Mert nekünk is hirdettetett az Evangélium, miképpen azoknak, de nekik nem használt a hallott Ige, mivel nem párosították hittel azok, akik hallották. Isten Igéje nem használt nekik, mert nem párosították hittel!”

Zsidó 4:3, 6, 11

„Mert mi, hívők, bemegyünk a nyugodalomba, miképpen megmondotta: Amint megesküdtem az én haragomban, nem fognak bemenni az én nyugodalomba; jóllehet munkáit a világ megalapításától kezdve bevégezte....

Mivel tehát még hátra van, hogy némelyek bemenjenek abba, és akiknek először hirdettetett az Evangélium, azok nem mentek be engedetlenség miatt:...

Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugodalomba, hogy valaki a hitelenségnek ugyanazon példájába ne essék.”

Látjátok tehát a különbséget a zsidók hitelensége, és a Pál-fajta hitelenség között!

Pál nem *tudta*, mivel még az Úr nem világosította őt meg! Ez az Igében is felfedezhető - sajnos nem a magyar fordítás szerint: az itteni szó a hitelenségre egy másik szó, mint amit Pálnál olvastunk a Timóteus levélben.

Pál tehát tudatlanságból volt hitetlen, ők pedig tudásuk ellenére. A jelentése az itteni Zsidó levélben lévő hitelenségnek az a *szívük meggyőzhetetlenségének állapota*.

Kétfajta hitelenség van. Az egyik, hogy nem hiszel, mert nem tudod az Igét.

A második fajta pedig, amikor már hallottad az Igét, de nem engedted magadat e felől meggyőzni.

Izrael gyermekei azért nem mehettek be az Ígéret földjére, mert nem engedték a szívükben meggyőzni magukat Isten Igéjének igazságáról.

Az első példában tehát hitetlenek voltak, mert nem tudták, nem volt ismeretük róla. Ez a fajta hitetlenség Isten Igéje ismeretének a hiányából származik. Hiszen a hit hallásból, a hallás pedig Isten Igéje által van.

Akik nem hallották Isten Igéjét, nincs ismeretük róla, azoknak honnan lenne hitük?

Ez a fajta hitetlenség tehát onnan származik, hogy valaki nem hallotta még az Igét.

Ez az oka például, hogy nagyon sok keresztyény, aki üdvösséget nyert, de nem hisz a gyógyulásban, mert nem hallott róla. Mert soha nem hallották Isten Igéjét arról, ami a gyógyulásról szól.

Mondhatnád, hogy: *hát, hiszen elolvashatná az Igét magának is.*

Igaz, így igaz, de tudod, ez úgy van, mint ahogy annak idején én is éltem, hogy másképp tanítottak rá, mert egy olyan felekezetben nőttem fel, ahol nem hittek a gyógyulásban. Vagyis gyermekkorom óta arra tanítottak, hogy a gyógyulás nem a valóságos mai napnak az ajándéka. Ezért amikor olvastam a gyógyulásról a Bibliában, ezért ez nem íródott akkor be a szellemembe, azért, mert az elmém bezáródott a szent gyógyulás értelmében és tekintetében.

Ezért nagyon fontos, hogy nyitott elmével fogadjuk Isten Igéjét!

Vagyis ez azt jelenti, hogy a gyógyulás a hitetlenségünkre, ha Isten Igéjét tanulmányozzuk. Ha tanulmányozod Isten Igéjét, akkor tudást nyersz abból, hogy mi az, ami valójában a tiéd Isten Igéje alapján.

Egy másik fajtája, a második fajtája pedig a hitetlenségnek, amikor a meggyőzőtlenség hiányzik belőled. Hiszen Izrael gyermekei tudták, hogy az Ígéret földjét Isten nekik adta, hiszen Isten elmondta nekik. De nem győződtek meg Isten Igéjéről a szívükben, nem az alapján cselekedtek.

Sok olyan hívő van, aki hallott Isten Igéjéről, de nem a szívük meggyőződése még, tehát nem cselekszenek az alapján. Ez hitetlenség. Az effajta hitetlenségnek a gyógszere az engedelmisség.

Figyeled-e, hogy a keresztyények többsége becsületes, tiszta szívű, rendes, és még ennek ellenére is gyenge? Azért gyengék, mert soha nem merték megvallani azt, hogy kik ők Krisztusban.

Megtudhatod, hogy ki vagy Krisztusban, és mi a tiéd Krisztusban - Izrael is tudta, hogy mi tartozik hozzá Isten szava szerint, és nagyon sok minden történt az életükben. Izrael gyermekei láthatták Isten hűségességét nap, mint nap az életükben. De a szívük szerint nem kapták meg a meggyőződést arról, hogy az alapján kell cselekedniük, hogy bemehessenek az Ígéret földjére.

A keresztyények többsége sajnos, a mai napon is, nem abban a fényességben jár, amit az Ige szerint tulajdonukba vehetnének. Sokan úgy imádkoznak, hogy: *Isten add nekem ezt, vagy: tedd meg nekem ezt, tedd meg nekem azt...* De Isten addig nem tesz a számukra semmit, amíg nem kezdenek el az alapján cselekedni, amit már tudnak. Amikor az Ige alapján cselekszenek, akkor kapják meg a választ.

Amikor nem győződtél meg a szívedben arról, hogy Isten Igéje szerint kell cselekedned - látjuk, hogy ez az eset sokkal súlyosabb Isten szemében!

Nagyon sok olyan ember van, aki halotta már Isten szavát, és ennek ellenére az ördög hazugságaiban hisz inkább. Tudják, mit mond a Biblia, de ehelyett az ördög hazugságaiban hisznek inkább.

Tehát már nem a tudatlanságuk oka!

Ezért fogunk a hitetlenségről tanítani, hogy mit tesz a számodra.

Ismertem olyan szolgálókat, akik eljönnek, de nem hallgatnak, nem hallgatják végig az Igét - ők már nem tudnak Istennél védeltséget kérni, hogy ők ezt nem hallották. Isten igazságos, és igaz, és teljes igazságban van!

Nem kényszeríthetsz rá senkit arra, hogy úgy higgyen. Megpróbálhatsz mindent, de te nem tudod rákényszeríteni arra, hogy ne hallgasson többet az ördög hazugságaira! Nem tudod megváltoztatni őt, hogy az igazságra hallgasson!

Ez az a fajta hitetlenség, amikor az illető nem hajlandó a hitetlenségből kikerülni. Ezt a fajta hitetlenséget ítéli úgy Isten el, hogy az illető nem juthat be azokba az ígéretekbe.

Tudnod kell azt, hogy egy bizonyos területen nem lehetsz kételkedésben túl hosszú ideig, mert olvastuk az Igében, hogy Isten megharagudott rájuk. Ki tudná Istent ezért okolni? Hiszen tudjuk az Igéből, hogy Isten hűséges és igazságos.

Meg fogjuk nézni a zsidók esetében, hogy mi az, ami őket arra a helyre vitte, hogy nem mehettek be az ígéretékbe.

Azt is fogjátok látni, hogy nem egy hét, nem egy hónap, és nem egy év leforgása alatt haragudott meg rájuk Isten. Hosszú-hosszú évek során történt, hogy Isten végül is beteljesedett a haragjával ellenük.

Olvashatjátok a *4Mózesben*, hogy Isten 12 kémeket küld arra a földre, hogy kémeljék ki a földet. Visszajöttek azzal a jelentéssel, hogy óriások lakják azt a földet. Olyan picikének látszottak az óriások szemében, mint a szöcskék. Végül is Isten azt adta nekik, amit kimondtak.

4Mózes 14:21-24

„De bizonyjal élek én, és betölti az Úr dicsősége az egész földet. Hogy mindazok az emberek, akik látták az én dicsőségemet és csodáimat, amelyeket cselekedtem Egyiptomban és e pusztában, és megkísértettek engem immár tízszer, és nem engedtek az én szómnak: Nem látják meg azt a földet, amely felől megesküdtem az ő atyáiknak; senki nem látja azt azok közül, akik gyaláztak engem. De az én szolgálmat, Kálebet, mivelhogy más szellem volt vele, és tökéletességgel követett engem, beviszem őt arra a földre, amelyre bement, és örökségül bírja azt az ő magva. Kálebbel a hitnek a szelleme volt.”

4Mózes 14:26-28

„Szóla annak felette az Úr Mózesnek és Áronnak, mondván: Meddig túrjek e gonosz gyülekezetnek, amely zúgolódik ellenem? Hallottam Izrael fiainak zúgolódásait, akik zúgolódnak ellenem! Mondd meg nekik: Élek én, azt mondja az Úr, hogy éppen úgy cselekszem veletek, amiképpen szólottatok az én füleim hallására!”

Mi az, amit mondanak itt?

4Mózes 14:29-31

„E pusztában hullanak el a ti holttesteitek, és pedig mindazok, akik megszámláltattak a ti teljes számotok szerint, húszesztendőstől fogva és azon felül, akik zúgolódtatok ellenem. És nem mentek be arra a földre, amelyre nézve felemeltem az én kezemet, hogy lakosokká teszek abban titeket; Kálebet, a Jefunné fiát és Józsuet, a Nún fiát kivéve. De kicsinyeiteket, akik felől azt mondtátok, hogy prédára lesznek; őket beviszem, és megismerik azt a földet, amelyet megutáltatok.”

Isten azt mondja, hogy: *ugyan halált beszéltek mind magatokra, mind a gyermekeitekre, de a ti gyermekeiteket beviszem, ti fogtok csak meghalni!*

Olvastuk, hogy tízszer kísértették meg Istent. Ezt onnantól kezdve kezdte csak Isten számlálni, miután kijöttek Egyiptomból.

Meg fogjuk nézni, hogy mit jelent az Isten szemében, hogy Istent kísértették. Azért fogjuk tanulmányozni ezeket az eseteket, hogy távol tartsuk magunkat tőle, vagyis ne úgy cselekedjünk.

Isten látta rajtuk, hogy ők soha nem fognak megváltozni. Állandóan negatívak és siránkozóak voltak, állandóan arról beszéltek csak, hogy: *mi meghalunk e pusztaságban.*

Láttam már ilyen embereket, akik teljesen így viselkednek. Teljesen bolondul és bután viselkednek.

A zsidók esetében, amikor a dolgok igazán keménnyé, nehezzé váltak, azt mondták mindig, hogy: *ó, bárcsak meghalnánk! Isten, hadd haljunk meg!* Állandóan csak arról beszéltek, bármi is történt velük rossz értelemben: *ó, bárcsak meghalnánk!*

És úgy beszéltek, hogy: *ó, bárcsak Egyiptomban maradhattunk volna, és ott haltunk volna meg! Miért hoztatok ki minket Egyiptomból, hiszen nem lettek volna sírok a számunkra Egyiptomban, hogy ide a pusztaságba kellett minket kihozni, hogy itt haljunk meg?!*

Mit gondoltok, mit gondolt erről Isten? Isten úgy válaszolt nekik: *ne kísértsetek engem!*

Pedig az emberek ezt állandóan, folyamatosan teszik Istennel!

Hallottam még azt is, hogy valaki azt mondta: *ó, Isten, ölj meg engem!*

Állandóan visszafelé tekintettek, hogy: *én Egyiptomba akarok visszamenni.*

Tudjátok, hogy kik voltak ők Egyiptomban? Rabszolgák voltak! Tulajdondarabok voltak! És Isten szabaddá tette őket, és Isten megszabadításában hét hatalmas csodát láthattok a fáraó esetében. De Isten azokat a csodákat még nem számolja a kísértések közé.

Isten kihozta tehát őket szabadságra a rabszolgaság kötelékéből a jeleivel és csodáival!

De Istent túl sokszor kísértették meg – eggyel többször, mint lehetett volna. És Isten azt válaszolta neki: *megkapjátok, amit mondtatok! Állandóan azt mondjátok, hogy meghaltok a pusztaságban – meg is haltok.*

Látjátok-e, hogy mennyire rossz dolog a hitelenség? Mert nem kellene azokat a dolgokat cselekedned, amiket teszel!

Ezért a következőkben egy listát kellene készítened azokról a dolgokról, amikről szó lesz, hogy te azt ne tedd! Nem szabad magad megnyitnod! Mert mi azok közé kell, hogy tartozzunk, akik hisznek, és ezért bemennek az ígéretek földjére!

És ez hatalmas különbséget hoz, hogy ki hogy gondolkodik!

Azt hiszem, hogy ez az oka, hogy olyan sok ember betegségben marad, már miután imádkoztunk értük. A létező összes gyógyító sorba beállnak – ennek ellenére nem kapnak gyógyulást. Az oka pedig, hogy nem gyógyulnak meg, hogy helytelenül, hibásan gondolkodnak.

Észre lehet venni, hogy miután az emberekért imádkozunk, egy pár napra megkönnyebbülnek. Elmondják, hogy a fájdalmak elmúltak egy pár napra. De én már tudom, rögtön az elején, hogy ez a fájdalom vissza fog jönni rájuk, mert a siránkozás és a nyöszörgés benne van a hangjukban.

Tehát folyamatosan helytelenül, hibásan gondolkodnak és beszélnek, és ez visszahozza a tüneteiket. Mert sokkal könnyebb azt az utat választani, hogy úgy gondolkodok, és úgy beszélnek, ahogy az emberek körülöttem, mintha Isten beszédét választanám.

Talán úgy tűnik, hogy a legnehezebb, hogy az emberek feladják az emberi gondolkodásmódjukat, és úgy kezdjenek gondolkodni, ahogy Isten. Tehát addig kell gondolkodnunk és elmélyednünk Isten Igéjén, amíg csak a szívünkben hitet nem nyerünk.

Ahelyett, hogy azon gondolkodnánk, amit az orvos mondott nekünk, az lenne a helyes, hogyha addig gondolkodnánk az Igén, addig mélyednénk el benne, amíg hit nem ébredne a szívünkben, hogy mi az, amit Isten nekünk adott Krisztus Jézusban.

Könnyebb az alapján élni, és járni és hinni, amit a barátaid mondanak, vagy amit az orvos, vagy amit érzel.

De én azt döntöttem, hogy Isten Igéje szerint járok, azt hiszem, és ennek alapján azt gondolom, vallom, hogy én tökéletesen egészséges vagyok.

Tehát azért járnak a keresztények a veszteség útján, és az állandó veszteségekben vannak, mert nem merik megvallani magukra, amit Isten mond rólunk. Nem olvasták végig az Igét igazán, hogy mit mond róluk az Ige, hogy kik ők valójában.

Sokszor a keresztények nagyon gyakran az Ószövetségben időznek, múlt időben vannak. Nem fedezik fel igazán, hogy mi új teremtmények vagyunk Krisztusban, és egy új szövetség részesei vagyunk. Nem fedezik föl igazán, hogy Isten mennyire szeret minket, és Ő azt akarja, hogy nekünk mindentől a legjobb legyen.

Mert az ő elméjük annyira elfoglalt a világi apró részleteivel - akkor, amikor ezek a világi dolgok semmit nem fognak jelenteni majd a jövő világra.

Ahhoz, hogy egy szilárd hitéletet kiépíts, ahhoz napi rendszerességgel meg kell vallanod, amit az Atya neked mondott! Mi az, amit Jézus tesz ma érted az Atya jobbján, a trónon! Mi az, amit a Szent Szellem benned végez!

És akkor fogsz eljutni arra a helyre, hogy nem fogsz már félni a körülményeidtől. Nem fogsz félni a betegségeidről. Tehát az étellel félelmek nélkül fogsz tudni szembesülni.

A téves és a helytelen megvallás az mindig a legyőzöttség megvallása, a kudarc megvallása, és a sátán felsőbbsege.

Az emberek néha folyamatosan csak a sátánnal való küzdelmeikről, harcaikról beszélnek. Ezáltal csak az ördögöt magasztalják. Bármikor is, amikor valaki arról beszél, hogy az ördög őt milyen fogságban tartja, hogyan tartja őt az ördög betegségben, hogyan tartja vissza az ördög őt a sikertől – ez nem más, mint a bukás és a kudarc megvallása.

Másrészt viszont, ha a hívő Istennek a jó dolgait kezdi megvallani: mi az, amit Isten tett az ő életében - ez a megvallás Istent dicsőíti, és elkezd egy győzedelmes életet élni!

Egyszer, ha Istenhez imádkoztam, és Ő meghallotta az imámat, többet nem imádkozom érte. Mindegy, nem foglalkozom vele, hogy mit látok, mit érzek, mit mondanak az érzékszerveim, hanem a megvallásomban maradok.

Vagyis kerülj bele Isten Igéjébe, és maradj vele!

Vagyis tedd meg, amit Jézus mondott az Igén keresztül: harcold meg a hitnek szép harcát! Ne hagyj, hogy az ördög megraboljon a te elnyert pozíciódból.

Kevés ember fedezi azt fel, hogy a megvallásaik rabságban tartják őket! Csak a helyes irányú megvallások fognak minket kiszabadítani onnan.

Tehát nemcsak hogy a gondolkodásunk, hanem a megvallásaink a gondolatainkkal együtt hozza azt az erőt, amely kiszabadít minket a kötéseinkből. A mi szavaink azok, amelyek minket rabságban tartanak, vagy megszabadítanak, kiszabadítanak minket!

Amit megvallunk, az az, ami igazából befolyásolja a mi belső lényünket!

Azért *beszélünk* a betegségről, mert a betegségben hiszünk. Azért beszélünk gyengeségről és kudarcokról, mert a gyengeségben és a kudarcban hiszünk.

Vagyis szinte automatikusan azt valljuk meg mindig, arról beszélünk, amit hiszünk.

Ezt folyamatosan fogod látni, tisztán a következő tanításokban. Hiszen a szív bőségéből szól a száj.

Máté 12:34

„Mérgek kígyóknak fajzatai, mimódon szólhattok jókat, holott gonoszak vagytok? Mert a szívnek teljességéből szól a száj.”

Filippi 4:8

„Továbbá, atyámfiai, csak azokról gondolkodjatok, amik igazak, amik tisztességesek, amik igazságosak, amik tiszták, amik kedvesek, amik jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret.”

Ézsaiás 26:3

„Kinek elméje reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel tebenned bízik;”

Flippi 2:5

„Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is.”